

det nu indtager, dersom det Antal Mænd, der beskæftiger sig dermed, i væsentlig Grad indskrænkes. Det er altsaa et Spørgsmaal, der ikke blot angaar Søforterne, men Artilleriets Betydning i det Hele og derved selve Hæren, da Artilleriet, som bekendt, har en meget betydelig Indflydelse paa de øvrige Waaben, ikke blot ved sin aktive Virksomhed i Felten, men paa mange andre Maader, hvad jeg nu ikke skal komme nærmere ind paa. Det er kun det, jeg vil bede ærede Medlemmer have et aabent Øie for, at de ikke bør formindste Antallet af de Individuer, der beskæftige sig med denne Videnskab; det vil være meget betænkeligt for Hæren. Vi ere saa smaa herhjemme, at vi ikke kunne taale at deles i mindre Grupper end absolut nødvendigt, og faae vi Artilleriet delt i et Søartilleri og et Landartilleri, kan det ikke præstere, hvad det præstere som et Fællesartilleri.

Jesfen: Jeg ser i den Omstændighed, at Søforterne henlægges under Marinen, netop et Middel til at forøge Antallet af de Mænd, der beskæftige sig alvorligt med den artilleristiske Videnskab. Naar Søværnet erholdt denne Opgave, maatte det være Marinens Pligt at søge at faae de Kræfter, der fyldestgjørende kunne betjene disse Forter, og den vilde da i endnu højere Grad end hidtil lægge Vægt paa, at Søofficererne fik artilleristisk Kundskab. Jeg ser derfor slet ikke, at den Omstændighed, at Søforterne henlægges under Marinen, paa nogen Maade vil formindste, men derimod netop forøge Antallet af de Mænd, der ville være duelige som Artillerister.

Marineministeren (Saffner): Situationen for mig idag er jo aldeles forskjellig fra den, i hvilken jeg har befundet mig i de sidste 10—12 Dage, saa jeg lidt er i Forlegenhed, naar jeg skal tage Ordet. Det er længe siden, jeg har havt Leilighed til at tage Ordet, efter at flere ærede Medlemmer af et Thing ved deres Udtalelser saagodtsom Alle have støttet Regjeringsforslaget. Jeg kan ikke Andet end udtale min Glæde over den Understøttelse, Regjeringsforslaget har fundet her i Thinget, i Modsætning til det Forslag, der er indbragt fra det andet Thing, og som jeg af flere og væsentlige Grunde meget bestemt maa modsætte mig. — Jeg kan forstikke det ærede Medlem for 10de Kreds (Sesfen), at det er mit Ønske ligesaa meget som hans, at vi kunne faae denne Lov gennemført i denne Session, og af den Grund kunde ogsaa jeg meget ønske, at den Paragraph, som det ærede Medlem gjorde til Gjenstand for Dmtale, ikke fandtes i Loven, idet Uoverensstemmelserne imellem Regjeringen og det andet Thing jo ere langt større paa Hærløvens Omraade, end de ere det her for denne Lovs Bedkommende. Jeg for mit Bedkommende skal derfor ogsaa være meget villig til at række mig saa langt som muligt; men jeg tror rigtig-

not, jeg kommer til at skuffe den ærede Lands- thingsmands Forventning endel med Hensyn til min Rækkevne. Jeg veed ikke, om jeg forstod den ærede Landssthingsmand rigtig; men det forekom mig, at da han stillede en indtrængende Opfordring til Regjeringen, ønskede han, at Regjeringen kunde strække sig længere, end dens Overbevisning tilliger den. Det tror jeg dog rigtig nok er en Fordring, som det ærede Medlem ved nærmere Overveielse ikke vil vente kan blive indrømmet. — Det ærede Medlem holder fast paa sin Anskuelse, at det er vigtigt at henlægge Søforterne under Søværnet. Jeg skal nu slet ikke komme ind paa Kommandospørgsmaalet i Krigs- tilfælde. Det er irrelevant, tror jeg; det kan afgjøres i det paagjældende Dieblit. Naar det ærede Medlem omtalte Forholdene i 1870, da vi vare nødsagede til under den Krigsfare, der var tilstede over hele Europa, at træffe de Foranstaltninger, vi vare istand til for at sikkre vor Neutralitet, og sagede, at da vare Søforterne bleune henlagte under Chesfen for den Eskadre, som dengang laa paa Kjøbenhavns Næb, saa er der allerede fra et æret Medlem for Kjøbenhavn (Sonquidres) fremkommet Udtalelser, der indeholdt en Berigtigelse heraf. Jeg tror nu rigtig nok, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn ikke huskede ganske rigtig med Hensyn til Eskadrens Sammensætning. De Pantserflibe, vi havde dengang, udgjorde en Del af Eskadren; men det ærede Medlem havde fuldkommen Ret i, at den da trufne Foranstaltning kun var af meget kort Varighed. Den var truffen under min Fraværelse, og da jeg kom tilbage, blev den ophevet, dels af den Grund, som det ærede Medlem omtalte, og dels fordi det var min Overbevisning, at det under de daværende Forhold ikke var rigtig at opretholde den sælles Kommando. Dette skal jeg nu ikke gjøre til Gjenstand for videre Dmtale, hvorimod jeg vil bede det ærede Medlem for 10de Kreds om at lægge noget mere Vægt paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for 4de Kreds (Fallefen) og det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Sonquidres). Det ærede Medlem for 10de Kreds gik ud fra den Forudsætning, at Henlæg- gelsen af Fæstningsartilleriet paa Søforterne — thi det er jo derom, der er Tale — under Ma- rinen vilde bidrage til en bedre artilleristisk Uddannelse i Marinen. Det tror jeg ikke vil blive Tilfældet. Jeg tror, at Bestræbelserne efter at naae den bedste artilleristiske Uddannelse for Skibenes Bedkommende ere tilstede i Marinen i til- strækkelig høj Grad. Interessesen er tilstede der, og der bliver fra Søofficerernes Side gjort Alt, hvad der staar i deres Magt for at udvilde Ovg- tighed i Betjeningen af Skytset. Men der er mange andre Opgaver, der stilles Søofficererne, og som ligge dem nærmere paa Sinde som Sømand, end netop den artilleristiske Uddannelse. Hvorfor nu trække dem bort dertil, blot for at føre dem over